

ge retning i arbejdet med at få gjort op med de meget store jordforureningsproblemer, der stadig står tilbage at løse.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Baggrunden for, at Det Radikale Venstre har fremsat et beslutningsforslag om udarbejdelse af en national handlingsplan, som skal danne baggrund for en prioriteret og finansieret indsats over for de store jordforureninger, er ganske enkelt det forhold, at de store jordforureninger i dette land aldrig nogen sinde er blevet udsat for en samlet bedømmelse og en samlet prioritering, og der dermed er skabt mulighed for at lave en indsats tilrettelagt ud fra et hensigtsmæssighedskriterium og også ud fra et kriterium om, hvad der er muligt at overkomme økonomisk.

Naturligvis er det jo ikke sådan, at det, der lægges op til her, er noget, der kommer til at foregå over night eller i løbet af ganske få år, men en indsats, som skal ligge over flere årtier, med henblik på at vi kan komme i en situation, hvor vi er betydelig bedre stillet end i dag. Og dermed vil jeg meget gerne sige til miljøministeren allerede nu, at jeg ikke synes, det falder ind under miljøministerens normale måde at argumentere på, når hun siger, at man foregøbler nogen, at man hurtigt kan lave en løsning på et problem, og at man med beslutningsforslaget lader, som om det er nemt at sige, at man vil løse det hele.

Kl. 17.30

Det er jo oratoriske kneb fra miljøministeren, som hun ikke plejer at benytte sig så meget af. Det sker en gang imellem, men jeg synes ikke, det klæder miljøministeren, for der er intet i beslutningsforslaget her, der tilsiger, at det er over night eller nemme løsninger eller noget som helst andet. Det er tværtimod et forsøg på at sige, at vi på det her område har brug for at få skabt noget, vi aldrig før har haft, nemlig en prioriteret indsats sat ind i en tidsplan og også sat ind i en økonomisk prioriteret rækkefølge.

Der har været brugt tid på at sige, at det her er noget mærkeligt noget at fremsætte, fordi man jo i 1999 henlagde området til amterne og senere overførte det til regionerne, og at det jo er en opgave, som ligger glimrende det sted, og at det derfor ikke er en statslig opgave.

Det synes jeg sådan set man meget kort kan sige er en meget usammenhængende argumentation, idet det jo forholder sig sådan, at de regioner, man nu har fastholdt opgaven i, har fået fjernet enhver handlemulighed. Regionerne er jo bundet på hænder og fødder økonomisk. De midler, de overhovedet får stillet til rådighed, er lagt ned i ganske bestemte cigarkasser, hvor der ikke er mulighed for at flytte dem fra den ene cigarkasse til den anden. Det vil sige, at regionerne ikke har en jordisk chance for at prioritere området.

Selv om man forestillede sig, at regionerne måtte sætte sig ned og sige, at de ønsker at bruge en del af deres samlede økonomiske midler på jordforureningsager, så ligger pengene i en bestemt cigarkasse, og man kan ikke tage penge fra et andet område og flytte over til det her område. Så alene fordi man ikke kan prioritere det – det har man dog principielt kunnet i amterne – er der en ny situation, som tilsiger, at man får skabt et samarbejde mellem staten og regionerne om løsningen af opgaven.

Det, jeg har udtrykt, og det, som man også ganske rigtigt både i Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten har læst ud af det her forslag, er, at det lægger op til, at staten og regionerne i et samarbejde får tilrettelagt en indsats over en kommende årrække, således at vi får taget fat på en betydelig mere kvalificeret måde, end man tidligere har set på det her felt. Og det er jo noget helt, helt andet.

For det ville da være tosset at smide den viden og den ekspertise, som er i regionerne i dag – overført fra amterne – ud med badevandet. Den skal naturligvis udnyttes, og man kan endda sige, at hvis det lykkes at få tilrettelagt en prioriteret, samlet indsats og få sat en økonomi bag den, som ville betyde, at man kom længere, end man ellers kommer med de her store jordforureningsager, så ville der naturligvis også der opstå en viden, som ville kunne udnyttes i regionerne til løsning af en række af de mere dagligdags sager, de står med på jordforureningsområdet.

Må jeg også med det samme sige, at de midler, som er overført til regionerne til jordforurening, jo sådan set dækker business as usual. Altså, de dækker de opgaver, som amterne i forvejen har været i gang med, og derfor er det naturligvis sådan, at hvis man vil prioritere, at de store jordforureninger i højere grad kommer ind i en løsningsorienteret sammenhæng, så vil det kræve yderligere midler, som man også har set i